

[Indenrigsministeren.]

var ønskeligt, om man ved Fastlæggelsen af Ministeriets Tilsynsmyndighed kunde give de velkonsoliderede Kommuner, de Kommuner, der opfylder visse Krav med Hensyn til forstandig Økonomi, en friere Stilling, medens de Kommuner, der ikke opfylder disse Krav, maatte finde sig i et mere indgaaende Tilsyn — saadanne Krav maatte naturligvis tage Sigte paa Kommunernes Status, paa deres Afskrivningsregler og deres aarlige Balance. En saadan Ordning maatte dog utvivlsomt bygges paa fastere og mere ensartede Regnskabsregler, end der i Øjeblikket findes. Jeg er da blevet staaende ved den Affattelse af § 23, jeg her har omtalt. Der er jo utvivlsomt fra alle Sider her i Tinget Enighed om Vigtigheden af, at der ved forstandigt Samarbejde mellem Købstæderne og Indenrigsministeriet sikres en sund Økonomi i Købstædernes Dispositioner. Paa Købstædernes Regnskabsomraade vil der jo i øvrigt i de nærmeste Aar indtræde betydningsfulde Ændringer, efterhaanden som det Regnskabsskema for Købstadkommunerne, der nu er udarbejdet, indarbejdes i Landets Købstæder.

§ 24 i Forslaget er affattet ligesom i Forslaget i Fjor. Der er heri givet Beføjelse for Købstæderne til at anvende de i København gældende Regler med Hensyn til Gadeplaner.

§ 26, der svarer til Købstadkommunallovens § 24, angaar Overligningskommissionerne. I Forslaget fra i Fjor var der indført en Ændring af de nugældende Regler, saaledes at Indenrigsministeren efter Indstilling fra Byraadene skulde kunne godkende, at de to udenbys Overligningskommissærer eventuelt blev taget fra andre end de to nærmeste Byer. Dette var ønskeligt, for at Overligningskommissionen kunde komme til at bestaa af Kommissærer fra Byer af nogenlunde ensartet Størrelse. Der har jo været gjort adskillig Kritik gældende med Hensyn til Overligningskommissionernes Sammensætning. Fra nogle Sider har det været hævdet, at disse Overligningskommissioner i det hele taget var overflødige, og det skal ogsaa indrømmes, at deres Virksomhed er forholdsvis ringe. Efter de Oplysninger, som blev indhentet i Landstingsudvalget i Fjor, viser det sig, at der i de sidste Aar ingen Sager har foreligget for Overligningskommissionerne i de 46 af de ca. 80 Købstæder her i Landet. I de øvrige Byer havde der i de paagældende Aar i alt foreligget 800 Sager, men heraf faldt igen ca. Halvdelen paa de 4 største Byer her i Landet. Jeg har imidlertid ment,

at det alligevel vil være rigtigt at opretholde denne Appellinstans, men jeg foreslaar en anden Sammensætning end den nugældende og end den i Fjor foreslaaede. Det foreslaas her, at Byraadet for sin Funktionstid blandt de til Byraadet valgbare Indbyggere vælger to Overligningskommissærer, og at Købstadens Overligningskommission herefter skal bestaa af disse to Kommissærer samt som Formand Formanden for den Skattekreds, Købstaden tilhører. Jeg vil tro, at en saadan Ordning er praktisk. Overligningskommissionerne kommer herved til at bestaa af lokalkendte Mænd, og ingen kan formentlig bedre end Byraadet udpege Personer, der er egnede til Hvervet, og det vil formentlig ogsaa anses for rimeligt, at Kommissionen tilføres den særlige Skatteindsigt, som den paagældende Skatteraadformand maa antages at repræsentere.

I § 27, næstsidste Stykke, foretages en mindre Ændring i Forhold til det i Fjor foreslaaede, idet Overligningskommissionerne stilles frit, med Hensyn til om de vil idømme Bøde, naar en Klage er fundet ubeføjet. — I § 29 er der aabnet Adgang til at opkræve de kommunale Skatter i saa mange Terminer, som det maatte blive bestemt i den kommunale Vedtægt.

§ 30, som man vel kan kalde Ansvarsparagraffen, har i sit sidste Stykke faaet en anden Affattelse end i Forslaget i Fjor, hvor Affattelsen fra 1868 var bibeholdt. Det hed i denne Affattelse, at Byraadet er ansvarligt for de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme, der tilhører Kommunen. Der har ofte af Kommunalmand været anket stærkt over denne Ordlyd, der taget strengt efter Ordet vel ogsaa nok kan siges i adskillige Tilfælde at ville forlene Byraadsmedlemmerne med et Ansvar ud over det rimelige. Jeg tror, den Affattelse, Bestemmelsen nu har faaet, giver Udtryk for, hvad der med Rette kan paalægges Byraadene i saa Henseende, idet Ordlyden nu er saadan:

„Byraadet drager Omsorg for forsvarlig Forvaring og Forvaltning af de Kapitaler, Aktiver og andre Ejendomme, der tilhører Kommunen.“

I § 33, der angaar Revisionen af Købstædernes Regnskaber, og som svarer til Købstadkommunallovens § 33, var der i det i Fjor forelagte Forslag indsat en Bestemmelse om, at der i den kommunale Vedtægt skal kunne tillægges de valgte Revisorer et Beløb til regnskabskyndig Medhjælp, et Beløb, som skulde kunne oppebæres af Revisorerne selv, saafremt de ifølge